

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010335.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

N.. T. W.,

nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom X., U. S. č. XXX/X, t.č. dôchodcu,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/99/2015 zo dňa 17. augusta 2016 a taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a trestná vec pre skutok, že obžalovaný N.. T. W.

dňa 07. 02. 2013 o 08:05 hodine na ceste pred domom č. X na ulici U. S. v X., okres Prievidza, po slovnom nedorozumení a predchádzajúcom fyzickom konflikte napadol poškodeného L. Y. tak, že ho lopatou udrel po hlave a pravej ruke a poškodenému L. Y. spôsobil zranenia - pomliaždenie a podkožný krvný výron temena hlavy a pomliaždenie pravého predlaktia, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 2-5 dní

kvalifikovaný obžalobou Okresnej prokuratúry Prievidza, sp.zn 1Pv 700/13/3307 zo dňa 24.6.2015 ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa z dôvodu podľa § 280 ods. 2 Tr.por. postupuje Obvodného úradu Prievidza, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný N.. T. W. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 07. 02. 2013 o 08:05 hodine na ceste pred domom č. X na D. U. S. v X., okres Prievidza, po slovnom nedorozumení a predchádzajúcom fyzickom konflikte napadol poškodeného L. Y. tak, že ho lopatou udrel po hlave a pravej ruke a poškodenému L. Y. spôsobil zranenia - pomliaždenie a podkožný krvný výron temena hlavy a pomliaždenie pravého predlaktia, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 2-5 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 2, 56 ods. 1, 2, 38 ods. 2 Tr.zák. k peňažnému trestu vo výške 600 €, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zmarený, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, písomne odvolanie obžalovaný N.. T. W.. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. Obžalovaný svoje odsúdenie považuje ako veľkú nespravodlivosť a nezákonnosť, pretože on počas konfliktu utrpel otras mozgu, ktorý mu spôsobil poškodený L. Y. údermi päšťou do tváre a ďalšími zraneniami. Poškodený L. Y. bol aj za to odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/127/2015. Uvedené vyplýva aj zo záznamu z kamery, že ako prvý zaútočil poškodený L. Y., v dôsledku čoho niekoľko minút ležal v bezvedomí s otrasom mozgu a až potom, čo ho prebrala fackovaním manželka poškodeného, zaútočil na poškodeného lopatou, čo si ale vôbec nepamätá. V tej dobe mal otras mozgu, bol v šoku a bol v stave zmenšenej príčetnosti. Tieto skutočnosti navrhoval obžalovaný dokazovať aj znalecky. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného alternatívne navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie vo vzťahu k zisťovaniu príčetnosti obžalovaného. Obžalovaný tu naďalej žiadal oslobodenie spod obžaloby. Prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali dovolanie podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Senát odvolacieho súdu sa stotožnil aj so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, ktorý po vyhodnotení dokazovania na hlavnom pojednávaní tieto upravil oproti skutku uvedenom v obžalobnom návrhu. Možno prisvedčiť názoru súdu prvého stupňa v tom, že najmä po vyhodnotení priameho vecného dôkazu, keď inak výpovede osôb „stáli“ proti sebe (výpoveď obžalovaného, výpovede poškodeného a jeho manželky), nebolo možné jednoznačne preukázať aj prvú časť konfliktu v podobe úderu päšťou poškodeného do tváre.

Týmto priamym dôkazom bol kamerový záznam, na ktorom je prakticky zaznamenaný celý „incident“ medzi obžalovaným a poškodeným. Z tohto záznamu predovšetkým vyplýva, že celý „incident“ medzi obžalovaným a poškodeným, ako aj jeho manželkou prebehol v troch fázach. V prvých dvoch fázach obžalovaný opakovane padá na zem, pričom najmä v druhom prípade v dôsledku konania poškodeného. Až v tretej fáze obžalovaný pomaly vstal zo zeme a opakovane udrel poškodeného lopatou do hornej časti tela.

V súvislosti s týmito skutkovými zisteniami však súdu prvého stupňa uniklo pozornosti, že to bol práve poškodený L. Y., ktorý ako prvý napadol obžalovaného slovne aj fyzicky (opakované údery päšťou, vrátane sotenia na zem). Vyplýva to bez akýchkoľvek pochybností z vyššie uvedeného kamerového záznamu, čo nakoniec bolo konštatované aj v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/127/2015 zo dňa 18. februára 2016, kde poškodený L. Y. bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., „pretože dňa 7. februára 2013 okolo 08.00 hodiny v Bojniciach, okres Prievidza, na Ulici S. S., pred rodinným domom číslo XXX/X napadol poškodeného N.. T. W. tak, že mu najskôr vulgárne nadával a následne ho opakovane poudieral päšťou do tváre, ktorému útoku sa poškodený bránil a cúval pred obžalovaným, ktorý ho sotil na zem a v dôsledku napadnutia poškodený utrpel zranenie - otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie a odreniny tváre v oblasti čela a praveho líca, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného 4-5 dní“.

Preto skutkové zistenia súdu prvého stupňa v aktuálne prejednáwanej trestnej veci v tom, že obžalovaný N.. T. W. po slovnom nedorozumení a predchádzajúcom fyzickom konflikte napadol poškodeného L. Y. tak, že skutok dňa 07. 02. 2013 o 08:05 hodine na ceste pred domom č. 5 na ulici U. S. v X., okres Prievidza, po slovnom nedorozumení a predchádzajúcom fyzickom konflikte napadol poškodeného L. Y. tak, že ho lopatou udrel po hlave a pravej ruke a poškodenému L. Y. spôsobil zranenia - pomliaždenie a podkožný krvný výron temena hlavy a pomliaždenie praveho predlaktia, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 2-5 dní,

nie sú presné v tom, že obžalovaný N.. T. W. napadol poškodeného L. Y. až po tom, čo bol sám týmto poškodeným značne fyzicky napadnutý až formou „zrazenia“ na zem. Táto okolnosť má pritom veľký význam z hľadiska správnosti použitej právnej kvalifikácie súdom prvého stupňa, ako na to bude nižšie poukázané.

Súčasne sa však senát odvolacieho súdu nestotožnil s názorom obžalovaného a jeho obhajcu v tom, že konanie obžalovaného spočívajúce v úderoch lopatou poškodeného, by mohlo ísť na vrub nepríčetnosti, resp. zníženej príčetnosti obžalovaného v dôsledku utrpeného otrasu mozgu I. stupňa. Je síce možné prisvedčiť obhajcovi v tom, že aj otras mozgu môže spôsobiť krátkodobú duševnú poruchu, avšak z konania obžalovaného, keď tento druhýkrát vstal zo zeme, nevyplýva, že by tento bol významnejšie „dezorientovaný“, keď proti fyzicky silnejšiemu poškodenému berie lopatu a tohto udiera prakticky ako odplatu za svoje „zbitie“.

Z pohľadu právnej kvalifikácie síce je možné prisvedčiť názoru súdu prvého stupňa v tom, že obžalovaný sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (lopata). Formálne teda boli naplnené znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. Súčasne však senát odvolacieho súdu vyslovuje názor, že s prihliadnutím na materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Tr.zák. je možné dospieť k záveru, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná.

Nie je možné pripustiť, aby občan, ktorý si pred svojím domom ráno odhrňa sneh, pri ktorej činnosti bol fyzicky napadnutý (obžalovaný tvrdí, že ho predtým mala „zraziť“ aj manželka poškodeného pri cúvaní autom) a zranený aj na hlave, vrátane utrpeného otrasu mozgu I. stupňa, bol postihovaný prostriedkami trestného práva, ak prakticky koná v súlade s prirodzeným právom človeka „brániť sa“ voči napadnutiu. V tomto prípade síce neboli splnené podmienky nutnej obrany. Útočník si ale musí byť vedomý, že obrana napadnutého môže byť s útokom súčasná, ale aj následná, po skončení útoku. V takomto prípade riziko následkov musí znášať útočník. Dovoľávanie sa útočníka ochrany prostriedkami trestného práva, keď aj následok, ktorý mu vznikol na zdraví, je prakticky menší, ako on spôsobil napadnutému, v tomto prípade preto neprichádza do úvahy.

V súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Tr.zák. vzhľadom na vyššie uvedené v prospech obžalovaného svedčia, najmä následky činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia, ale aj jeho pohnútky. Obžalovaný N.. T. W. preto nenaplnil všetky zákonné znaky predmetného prečinu.

Súčasne však senát odvolacieho súdu nemohol prehliadnuť, že konanie obžalovaného voči poškodenému bolo tiež protiprávne, avšak intenzitou, ktorá by mohla naplniť znaky priestupku. Tu odvolací súd vyslovuje právny názor, že v prípade naplnenia formálnych znakov prečinu, kde k uznaniu viny v trestnom konaní nedôjde len v dôsledku uplatnenia materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr.zák. spravidla vždy pôjde o spáchanie priestupku, ako nižšej formy protiprávneho konania.

Obžalovaný sa síce svojho konania dopustil v roku 2013, avšak v súčasnosti platné ustanovenie priestupkového zákona (zák. č. 372/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) umožňujú prejedanie veci ako priestupku tak, že doba, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie, sa do doby premlčania priestupky (2 roky) nezapočítava.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.